

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1937 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 juni 1934 (nr 247) om straff för vissa brott vid förande av motorfordon.

Genom en den 22 februari 1937 till riksdagen avlämnad proposition, nr 121, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 juni 1934 (nr 247) om straff för vissa brott vid förande av motorfordon.

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 7 juni 1934 om straff för vissa brott vid förande av motorfordon skall hava följande ändrade lydelse:

1 §.

Förer den, som är så påverkad av starka drycker att han kan antagas icke äga nödigt herravälde över sina handlingar, automobil, motorcykel eller traktortåg, straffes med fängelse i högst ett år eller, där omständigheterna äro mildrande, med dagsböter, dock ej under tio.

Med motorcykel avses i denna lag icke motorfordon, som enligt vad särskilt är stadgat skall anses såsom lättviktsmotorcykel.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

1 § i lagen den 7 juni 1934 om straff för vissa brott vid förande av motorfordon har för närvarande följande lydelse:

Förer den, som är så påverkad av starka drycker att han kan antagas icke äga nödigt herravälde över sina handlingar, automobil, motorcykel varom i 34 § motorfordonsförordningen sägs eller traktortåg, straffes med fängelse i högst ett år eller, där omständigheterna äro mildrande, med dagsböter, dock ej under tio.

Den i lagrummet förekommande hänvisningen i fråga om motorcykel till 34 § motorfordonsförordningen, varmed avses 1930 års förordning, tillkom för att från lagrummets tillämplighetsområde utesluta s. k. lättviktsmotorcyklar, vilka behandlades i 35 § och enligt förordningen voro att betrakta såsom ett särskilt slag av motorcykel.

Genom tillkomsten av motorfordonsförordningen den 23 oktober 1936 har 1930 års förordning, såvitt nu är i fråga, upphört att gälla från och med den 1 januari 1937. I 1936 års förordning hava särskilda definitioner meddelats å motorcykel och å lättviktsmotorcykel. I denna förordning avses sålunda med motorcykel icke lättviktsmotorcykel. Definitionen å lättviktsmotorcykel innehåller, bland annat, att cykelns respektive motorns vikt icke får överstiga visst angivet värde. I detta sammanhang må ock erinras om att Kungl. Maj:t den 18 december 1936 utfärdat kungörelse med vissa bestämmelser angående lättviktsmotorcyklar, innebärande för närmare angiven övergångstid viss ändring av definitionen å lättviktsmotorcykel med höjning av den tillåtna vikten.

Föredragande departementschefen, statsrådet Forslund, framhåller, att viss tvekan yppats angående tolkningen av 1 § nämnda lag, sedan 1936 års motorfordonsförordning trätt i kraft, med hänsyn till den i paragrafen kvarstående hänvisningen till 34 § motorfordonsförordningen, vilken paragraf saknar direkt motsvarighet i 1936 års motorfordonsförordning. Vid tillkomsten av sistnämnda förordning torde icke hava avsetts annat än att ifrågavarande lag, såvitt nu är i fråga, skulle efter ikraftträdandet av förordningen äga tillämpning å förare av fordon, vilket enligt förordningen eller enligt av Kungl. Maj:t med stöd av 1 § 1 mom. andra stycket samma förordning meddelade föreskrifter är motorcykel. För undanröjande av varje anledning till tvekan härutinnan har departementschefen ansett sig böra föreslå sådan ändring av 1 § i lagen, att hänvisningen till motorfordonsförordningen skall utgå, varvid såsom ett andra stycke i paragrafen skall upptagas stadgandet, att med motorcykel i lagen icke avses motorfordon, som enligt vad särskilt är stadgat skall anses såsom lättviktsmotorcykel.

I detta sammanhang må erinras, att 39 § i 1936 års vägtrafikstadga synes förutsätta, att 1 § i 1934 års lag ej äger tillämpning å lättviktsmotorcykel. I förstnämnda lagrum stadgas straff för den som framför »fordon» med högre hastighet än som för varje fall är medgiven, varvid tillägges, att om förare av »automobil, motorcykel eller traktortåg» vid begående av dylik förseelse ådagalagt grov vårdslöshet eller visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom, han skall straffas enligt 1934 års lag.

Hänvisningen avser således icke den som för lättviktsmotorcykel. I 2 § i 1934 års lag, som åsyftas med hänvisningen, talas om »förande av fordon som i 1 § avses».

Vid granskning av nu föreliggande lagförslag har utskottet icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får därför hemställa, Utskottet.

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 11 mars 1937.

På andra lagutskottets vägnar:

SIGFRID HANSSON.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sigfrid Hansson*, *P. Sandström*, *Hagman*, *Norman*, *John Gustavson*, *Knut Petersson*, *Sten** och *Ekströmer*;

från andra kammaren: herrar *Hage*, *Pettersson* i Hällbacken* och *Johanson* i Hallagården, fru *Nordgren*, herrar *Thorell** och *Hansson* i Örebro, fröken *Andersson* samt herr *Barnekow*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.